

[Boligministeren.]

bestemte grupper. Herigennem sikres det bedst muligt, at rådet kan tage initiativ på alle områder og anlægge nye synspunkter på byggeriets udvikling.

Paragrafferne 4 og 5 indeholder de særlige bestemmelser om statens byggeforskningsinstitut. På væsentlige punkter videreføres 1947-lovens bestemmelser. Af ændringer skal nævnes, at pligten til at udføre oplysningsvirksomhed flyttes fra byggeforskningsinstituttet til udviklingsrådet, som naturligt er. Endvidere har man ikke fundet det nødvendigt, at instituttets bestyrelse er på 7 medlemmer. Antallet er i lovforslaget nedsat til 5. Boligministeren skal fortsat udpege bestyrelsen, men som noget nyt er det bestemt, at 2 af medlemmerne udpeges efter indstilling fra udviklingsrådet. Også denne bestemmelse skal sikre forskningens tilknytning til det praktiske arbejde.

Til afløsning af byggeforskningsinstitutets hidtidige repræsentantskab oprettes der efter lovforslaget et repræsentantskab, som er fælles for udviklingsrådet og instituttet. Repræsentantskabets opgave bliver at danne en kontaktflade mellem på den ene side instituttet og rådet og på den anden side byggeriets forskellige kredse, således at der kan opstå en vekselvirkning i det praktiske arbejde.

I § 8 er det udtrykkeligt fastslået, at byggeforskningen også kan påtage sig arbejde fra private rekvirenter. Med hjemmel i det regulativ, som boligministeriet har fastsat for instituttet, har instituttet gennem en længere årrække påtaget sig kontraktforskningsopgaver også for private, og der må lægges vægt på, at denne side af instituttets virksomhed udbygges, således at instituttet kan yde byggeerhvervet konkret bistand med forsknings- og udredningsproblemer. Denne bistand, som instituttet yder private eller offentlige rekvirenter efter § 8, kan instituttet kræve betaling for.

Et udvalg under Danmarks teknisk-videnskabelige Forskningsråd arbejder med hele byggeforskningen. Dette udvalgs resul-

tater kan ventes i begyndelsen af 1971 og vil muligvis få betydning for nærværende lovforslag. Jeg vil drage omsorg for, at udvalgets overvejelser kan komme til at indgå i behandlingen af lovforslaget.

Med hensyn til udgifterne i forbindelse med lovforslagets gennemførelse vil jeg gerne supplere lovforslagets bemærkninger på forskellige punkter.

I forhold til statens byggeforskningsinstitut medfører forslaget ikke ændrede bevillinger. På dette felt videreføres det hidtidige bevillingssystem.

Selve udviklingsrådet vil i begyndelsen ikke kræve væsentlige statslige bevillinger, idet det er tanken at begynde rådets arbejde i det små. I begyndelsen må udgifterne til rådets arbejde, herunder dets sekretariat, forudsættes at være forholdsvis små og at kunne afholdes af eksisterende bevillinger. Sekretariatsbistanden vil i begyndelsen kunne fremskaffes fra boligministeriet og statens byggeforskningsinstitut.

Visse af rådets opgaver er ikke i sig selv udgiftkrævende. Dette gælder således formuleringen af samarbejdet mellem erhvervslivet og forskningen og rådgivningen om fordelingen af statslige tilskud til udviklingsformål.

På byggeeksportmarkedet forudsættes udviklingsrådets bestræbelser at skulle kanaliseres gennem de allerede eksisterende handels- og eksportorganer. At skabe kontakt hertil kræver ikke udgifter. Ej heller den nærliggende arbejdsopgave, som består i at fremme anvendelsen af prototyper i statsligt og offentligt støttet byggeri, er direkte udgiftkrævende for rådet.

Som det ses, vil rådets udgifter i begyndelsen være af meget beskeden størrelsesorden. Når rådet har opnået den fornødne klarhed over, hvorledes der bør sættes ind for at fremme byggeriets udvikling, vil der kunne blive tale om at søge bevilling til særlige aktiviteter i det omfang, erhvervslivet ikke selv bidrager med økonomisk støtte. Når der måtte blive tale om sådanne bevillinger, er det tanken, at det økonomiske